

GAZETA LWOWSKA

W Poniedziałek

N^{ro.} 10.

24. Stycznia 1820.

Wiadomości krajowe.

Ze Lwowa. — C. K. Rząd krajowy ogłosił następujący

O k ó l n i k

Jak dalece wysledzenie istoty czynu w przypadkach kryminalnych do Władz wojskowych albo cywilnych należy.

Ponieważ za rzecz potrzebną uznano, aby przepisy Dekretu nadwornego z dnia 24. Czerwca 1808 owych Władz dotyczące się, które w wypadkach kryminalnych istoty czynu dochodzić mają (obacz. Zbiór ustaw sądowych z lat 1804 aż do 1811 pod liczbą 847. Dodatek I. nowego nakładu księgi ustaw o zbrodniach i ciężkich przestępstwach policyjnych Nr. IX.) także w Armii zastosowane były, zaleca się przeto należnym Władzom wojskowym do zachowania co następuje:

1) Jeżeli obwiniony oczywiście do Jurysdykcji wojskowej należy, wtedy należy także wysledzenie istoty czynu, bez względu na to, czyli pokrzywdzony jest Stanu cywilnego lub wojskowego, iedynie do Władzy wojskowej. W nagłych atoli przypadkach, w którychby Władze wojskowe z tą szybkością, bez którejby się może sposobność wymknąć, stan okoliczności odmienić, albo tak rozprawy zatamować mogły, sledzenia przedsięwziąć nie były w stanie, a w ogólności w takich przypadkach, gdzie zwłoka niebezpieczeństwem grozi, są następujące Władze do zarządzenia tego wszystkiego, to do niezwłocznego wysledzenia należy, upoważnione i obowiązane, iako to: Sąd kryminalny, a jeżeliby i ten dla odległości nie był w stanie, z taką prędkością, iakiej rzecz wymaga, postąpić, wtedy Zwierzchność tego miejsca, gdzie zbrodnię popełniopo, albo o takowej doniesiono; gdy zaś więcej takowych jest Zwierzchności, na ten czas ta Zwierzchność, do której nad spokojnością, porządkiem i bezpieczeństwem czuwać należy.

Po nastąpieniu tego, Władza cywilna o-

desze natychmiast całą rozprawę do Władzy wojskowej.

2) Gdy zaś obwiniony jest Stanu cywilnego, na ów czas należy dochodzenie istoty czynu iedynie do Władzy cywilney.

W takich iednak przypadkach, gdzie zwłoka niebezpieczeństwem grozi, Władza wojskowa powinna przedsięwziąć to, czego bez niebezpieczeństwa aż do owego czasu, póki cywilny Sąd kryminalny, albo przyzwoita Zwierzchność miejscowa rozporządzenia, na prawie gruntującego się, uczynić nie będzie w stanie, odwlekać nie można, a potem tę swoją rozprawę tyczącą się Władzy cywilney przestać.

3) Jeżeli sprawca niewiadomy, albo stan iego nie udowodniony, wtedy Władza cywilna ciągle swój urząd sprawować, iednakże za otrzymaniem wyjaśnienia, że obwiniony do Stanu wojskowego należy, rozprawę przerwać, i Władzy wojskowej zdadź powinna.

4) Ustanowieniami powyższemi nie odmienione niczego w przepisach tych praw, iak Władza, do której wysledzenie istoty czynu należy, w tym razie sobie postąpić ma, gdy spólnego działania Sądu drugiego iakiego potrzebuje, a osobliwie, gdy pokrzywdzeni albo świadkowie, pod inszą Jurysdykcyą zostający, słuchani być mają.

5) W Węgrzech i ziemi Siedmiogrodzkiej iatnące w tej mierze przepisy i zachowania ieszcze nadal w swej mocy pozostać mają.

Te więc prawne nstanowienia w następności najwyższego Dekretu Kancelaryi nadwornej z dnia 13. Listopada r. b. Nr. 35529/2761, do powszechney podaia się wiadomości i zachowania.

We Lwowie dnia 3. Grudnia 1819.

(Następuia podpisy).

Z Wiednia dnia 13. Stycznia. — Dnia 10go b. m. ocpawiono iedynaste obrady zgromadzonych to Pełmooników Gabinetów Niemieckich w C. K. gmachu Kancelaryi Nadwornej.

Gazety zagraniczne zawierają co następuje: W Monarchii Austriackiej przedsięwzięto teraz najstawniejsze urządzenia, ażeby podnieść handel tego tak hojnie od natury obdarzonego Krain. Dla ułatwienia handlu Włochom do południowych Niemiec, robią drogę wspólnie z Rządem Szwajcarskim od Chiavenny przez górę Splügen do Graubünden, uchwalono także zamiar połączyć Włochy z południowo-wschodniemi Niemcami przez Bormio i Tyrol. Czechy mające w roku 1796 tylko 61 mil drogi murawanej, mają teraz 231 mil. Kanał z Medyolanu do Pavii uchwalony przed 400 laty będzie ukończony w bieżącym; za pomocą tego połączenia zostanie Medyolan z morzem Adryatykiem. — Względem wolnej żeglugi na Elbie trwają jeszcze układy. w Dreźnie. Żegluga na Donau i handel z Turcyją otwarte są dla poddanych Austriackich, którzy nie opłacają więcej nad 3 od 100; w roku 1818 zawarto z Turcyją nowe układy handlowe; liczba okrętów znacznie się podniosła; w roku 1815 miał Kray 157 okrętów uprzywilejowanych; w roku 1818 zaś 528 kupieckich, nierachując w to nadbrzeżnych i rybactkich. Na tych 528 okrętach, było 6836 ćwiczonych marynarów i 2369 dział na pokładzie, obcymowały zaś 110,443 beczek ładunku, między temi było tylko 78, które trzymały po 100, 70 zaś więcej nad 300, a największy *Astrea*, 504 beczek ładunku, podobnież 48 okrętów kupieckich będzie uprzywilejowanych. Żegluga jest czynną; okrętów Austriackich szuka się, opłata assekuracyjna jest najmniejsza we Włoszech. W zeszłym w półroczu 1818, zawinęto Austriackich okrętów do portów Ankony, Rimini, i t. p. 645, do portów Toskańskich 486, do portów Królestwa Obojga Sycylii 1248, Sardyńskich 219, do Malty 61, do Barcelony 69, do Lizbony 29, do Taganroku i Odessy 324.

Gazeta Wiedeńska der Wanderer wystawiła już w roku zeszłym czytelnikom obraz żeglugi w Tryeście, iako w głównem miejscu handlu morskiego Austriackiego, podając dokładny wykaz przybyłych i wyszłych pod żagle okrętów niemniej ich ładunku, wielkości i znaków pod któremi zawinęły i t. p. równie i w tym roku takim sposobem postępować będzie, poświęcając uwagę swojej temu tak ważnemu przedmiotowi. Czytelnicy lubiący się zastanawiać, mogli już dawniej zawiadomić się o tem, o czem donosiły listy z Tryestu; mianowicie: że handel w tem mieście tak iak wszędzie był

zatanowany i snowno żył i że wiele artykułów potrzebowano. Mimo niektórych nieprzychylnych okoliczności przemysł kupców Tryestkich jest ieszcze czynnym i handel ich z Lewantem co dziennie wzrasta.

Wiadomości zagraniczne. Zjednoczone Stany Ameryki Północnej.

Listy z Nowego Yorku z d. 29. Listopada zapewniają, iż Rząd Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej, postanowił zaraz po zgaśnięciu Kongressu przełożyć Akt, mocą którego byłby Rząd upoważniony zająć w posiadłość Florydy.

Ameryka Hiszpańska.

Stosownie do wiadomości z Valparaiso z d. 25. Sierpnia; Lord Cochrane stał ze swoją flotą ciągle na kotwicy w tamtejszy zatoce. Przez nmyślnego posłańca, przybyłego przez Terra Firma odebrano wiadomość, iż d. 30. Czerwca widziano eskadrę Hiszpańską przeznaczoną do Limy, składającą się ze dwóch liniowych okrętów o koło zielonego Przylądka. Na tę wiadomość miał Lord Cochrane postanowić wysić pod żagle ze 4000 rac Kongreskich dla uderzenia na Lymę. Miano wyrachować, że wspomniana flota Hiszpańska nie będzie mogła stanąć w Lymie przed 21. Sierpnia.

Wielka Brytania i Irlandya.

Dnia 23. aresztowano znowu wielu osób podejrzanych w Manszestrze i odprowadzone je do więzienia w New-Bailey, którzy dnia następującego byli badani. Jeden z tych nazwiskiem Carter uzbrojony był strzelbą podczas aresztowania swojego i znaleziono w jego kieszeni ładunki.

Bogaty Szkocki posiadacz dóbr, przeciwko któremu miano rozpocząć proces z powodu, że w klubie Radykalistów buntowniczo prowadził mowy i takowe w gazecie (*Dundas Advertiser*) kazał umieścić zbiegł; sądzą, że wsiadł na okręt w Edynburgu. Roczne jego dochody szacują do 3000 funt. szterl. Dobra sprzedał pierwej swoim przyjaciółom.

Kowal nazwiskiem Kay, aresztowany został w Kilsith w chwili, w której kuł pił. Wyjaśnił zaraz wszystkie osoby, które u niego takowe zamówiły, oraz tych którym już był oddał robotę. Radykałisci powziawszy wiadomość o tem aresztowaniu, dopuszczali się w pobliskich wioskach znacznych bezprawia i dopiero wojsko powściągnąć ich musiało. Żołnierze przywróciwszy iak się zdawało porzą-

dek udali się na odwrót do Glasgowa. Wnet zawiadomili się Radykałiści i zaczęli znowu mieszać spokojność. Major Muray dowodzący ochotnikami iazdy z Stirling, uwiadomiony o tem dosyć wczesnie rozproszył gołotę, która ponoćkała w góry. Podczas nocy na wszystkich okolicznych wzgórkach słychać trąbę Szkocką, jest to hasło, za pomocą którego spiskowi z sobą rozmawiają.

Francya.

Dnia 31. Grudnia odbierał Król w sali Tronowej życzenia Izby przez ich Deputacye. Monarcha odpowiedział Deputacyi Izby Deputowanych: „Jesteśmy w pokoiu z całą Europą; lecz mamy pokonać innego nieprzyjaciela: to jest Anarchię. Położenie nasze z tem wszystkim nie jest niebezpieczne, dopóki na Was tak będę mógł polegać jak Wy na Mnie możecie.“

Dnia 1. Stycznia o godzinie 10ty w wieczor Xięźna Orlean powiła syna, który nosić będzie imię Xięcia Penthièvre.

Polk Margrabiego de la Roche-Jacquelin stojący dotąd w Fontainebleau odebrał rozkaz udania się do Wersalu gdzie ma stać załoga.

Takie same zaburzenia iakie były zasły wszkole Paryzkiej prawa, przed kilkun miesiocyami wyiawiły się po między uczniami szkoły lekarskiej w Touluzie; załoga przymuszona była wystąpić. Tymczasem powodem do tego miało być podwyższenie opłaty od wpisu przez niektórych Professorów. Rektor Uniwersytetu kazał temczasowem zamknąć szkoły.

Prussy.

Z Berlina dnia 7. Stycznia. — N. Król Jmć uwolnił Ministra Stanu i wojny Jenerała Boyena na jego żądanie ze służby swojej, a na jego miejsce mianował Ministrem wojny Jenerała Hacke Dowodzącego nad Renem.

Jenerałowi Porucznikowi Pirch IImu poruczone zostały instytuty wychowawców wojskowych i tenże przyeity został na odwrót do służby czynney.

Jenerał Major Grollmann, otrzymał na prośbę swoją uwolnienie od służby Królewskiej.

Uwolnił także Król Ministrów Stanu Beyme i Barona Humboldt tak od zatrudnień w Radzie Stanu i Ministerystum Stanu, iak i w powierzonych im Wydziałach na czas, dopóki znowu do czynności nie będą mogli być przywołani.

Sprawy organizacyi sądownictwa, któremi się Minister Stanu Beyme trudnił, powierza-

ją się pod stérem Kanclerza Państwa Xięźcia Hardenberga oddzielney Kommissyi, a dozór Ministra Stanu Beyme, iako Ministra sprawiedliwości, nad Władzami sądowemi w niektórych Prowincyach porucza się Ministrowi Stanu i sprawiedliwości Kirchheisen. Minister Stanu Beyme trudnić się będzie nadat przezyreniem praw.

Zatrudnienia Ministerstwa spraw wewnętrznych, powierzone dotąd Ministrowi Stanu Humboldt, wracają do Ministra Stanu Schnuckmann, a Wydział Neufchatelski obeymuie znowu Kanclerz Stanu Xięź Hardenberg.

Xięź Hardenberg Kanclerz Stanu wydał poniższe uwiadomienie:

„N. Król raczył przez rozkaz gabinetowy z dnia 21. Grudnia Ministra Stanu Beyme od zatrudnień tak w Radzie Stanu i w Ministerystum Stanu, iako też od powierzonych mu Wydziałów uwolnić tymczasowo, dopóki znowu do czynności nie będzie mógł być przywołanym.“

„Ukończenie organizacyi sądownictwa w nowych Prowincyach poruczone jest bezpośredniej Kommissyi, złożoney pod moim stérem, z rzeczywistego tajnego Nad-Radcy sprawiedliwości Diedricha, rzeczywistego tajnego Nad-Radcy finansowego Röther, co do przedmiotów finansowych i tajnego Radcy Stanu Daniela. Natomiast, wszystkie Władze sądownicze we wszystkich Prowincyach bez wyjątku zostają pod kierunkiem Ministra sprawiedliwości Kirchheisen.“

„Mając więc od tej chwili Władze sądownicze we wszystkich zatatwianych dotąd przez Ministra Stanu Beyme sprawach organizacyi sądownictwa udawać się do mianowanej bezpośredniej Kommissyi do uorganizowania sądownictwa w nowych Prowincyach; we wszelkich zaś kierowania Administracyją sądową dotyczących okolicznościach, do Ministra sprawiedliwości Kirchheisen.“

„Z resztą, Minister Stanu Beyme trudnić się będzie nadat rewizyją prawodawstwa.“

Berlin dnia 3. Stycznia 1820.

Kanclerz Stanu

Xięź Hardenberg.

N. Król Jmć wydał następujące rozporządzenie do Xięcia Kanclerza Stanu Hardenberga:

„Falsze, niegodny sposób pisanja i nie-nawistna dążność, iakimi wyszczególniają się umieszczane w różnych ondoziemskich gazetach, Królewsko-Pruskiego Państwa, iego za-

rzędu i urządzeń dotyczące artykuły, sami powodem do postanowienia następującego:

1) We wszystkich Kraiach moich nie ma być dowolony i dopuszczony ani wchód, ani przechód wszelkich w Anglii i Francji w języku Niemieckim wychodzących gazet.

2) Zakazowi temu podlegają wszelkie gazety wychodzące w Królestwie Niderlandzkim, bądź to w tamiecznym oyczystym, bądź w Francuzkim i Niemieckim języku, chyba wyjątek od tego przez pośrednictwo moiego przy Najjaśniejszemu Królowi Niderlandzkim Poselstwa był poszukiwany i odemnie dozwolony. Gdyby wbrew zakazowi temu gazety takowe kryjone do czytania w Kraiu wprowadzane były, naówczas zamawiający one, w razie odkrycia, podpadnie karze pieniężnej dziesięciu talarów za każdej w ten sposób wchodzący egzemplarz gazety: a w przypadku niemożności zapłacenia, odpowiedniej karze więzienia. Kary te za powtórzeniem wykroczenia podwojone będą. Usiłowanie przeprowadzania pomienionych zwyczaj gazet przez Kraie Pruskie karane będzie zabranie egzemplarzy gazet. Urzędnicy krajowi, a mianowicie pocztowi, wnyście lub przeprowadzenie zakazanych gazet nad spodziewanie dopuszczający, lub ułatwiający, karani być mają według praw karzących, za rozmyślnie, lub z grubey opieszałości, albo niewiadomości wynikiłe skazanie. obowiązku urzędowego przepisanych. Od tego zakazu wyłączone są tylko egzemplarze przerzeczonych gazet zagranicznych, przeznaczone dla Ministeriów. Stosownie do tego wydasz W Pań potrzebne rozporządzenie."

Berlin dnia 30. Grudnia 1819.

(Podpisano) Fryderyk Wilhelm.
Do

Książęcia Hardenberga

Kancelarz Państwa

Stosownie do Królewskiego najwyższego rozkazu obwieszcza się niniejszem poprzednia ustawa gabinetowa, z zaleceniem każdemu w Król. Pruskich Kraiach stosowania się do zawartych w niej przepisów. Mianowicie, naczelni Prezesowie i Władze pocztowe czuwać mają troskliwie nad ściśsem onychże wykonaniem.

Od dnia, ustawą dnia 28. Marca 1811 przepisanego, Królewski ten rozkaz uważać się ma za ogłoszony.

Berlin dnia 31. Grudnia 1819.

Kancelarz Państwa

Książę Hardenberg.

T u r c y i a.

Z Konstantynopola d. 10. Grudnia z. r. —

W ostatnich dniach z. m. zaburzona znów była spokojność Stolicy, byliśmy świadkami buntu Janczarów i strasznego pożaru. Aga, dowodzący naczelnie od ośmiu miesięcy Janczarami chciał swoich podrządných przyzwyczać do zachowania spokojności porządku i posłuszeństwa, czego innym sposobem nie mógł przywieść do skutku, iak tylko oddaleniem głównych spiskowych i hersztów; udało się mu poimać i wielu z tych poduszono. Surowość ta połączone z srogością i niesprawiedliwością oburzyła nakoniec umysły Janczarów, którzy ztąd postanowili odjąć życie swemu Dowodcy; ażeby więc mogli go poimać, ułożyli plan wywabić go w nocy z pałacu do takiej sprawy, której powinien koniecznie być obecny. Stosownie do wyprowadzenia swoich zamiarów, podłożyli spiskowi ogień wieczorem d. 30. Listopada w mieszkaniu Baszy Kutschuk Mustafy, będącem w pobliskości straży Janczarów; że zaś spisek ten nie był tajnym wysokiej Porcie, która będąc zadowolniona usługami wspomnianego Agi Janczarów i jego osoby, złożyła go czem prędzey z urzędu i tym sposobem go uratowała. Tysiąc pięćset domów, bud i sklepów zostało pastwą płomieni, dawni posiadacze i właściciele tych, pomnażają teraz gromadę żebraków, którymi i tak ta Stolica była napelniona. Dnia następującego rano mianowany został Jenerał Porucznik Janczarów (Kul Kiaja) Aga Janczarów. Zgromadził natychmiast przedniejszych swego korpusu, wezwał ich imieniem W. Sultana i Wysokiej Porty do wspólnego działania dla przywrócenia spokojności i porządku, łagodził oburzone umysły podarunkami i ogłosił amnestię dla tych, którzy żądali śmierci jego poprzednika.

Los uwięzionych urzędników i dzierżawców Mennicy nie jest jeszcze rozstrzygnięty; tymczasem przystępną do sprzedaży ich ruchomości i własności. Wielu bogatym Rajom (którzy nie są poddanymi Wysokiej Porty) Żydom, Grekom, Ormianom oznajmiła wyznaczona do tego Kommissya, żeby się na tey li-cytacyi znajdowali, a tak niektórzy przymuszeni byli pokupować kosztowne rzeczy, których i nie potrzebowali. Zaczynająca się zimniejsza pora roku, zdaie się kłasc nieiaka tamę pustoszący zarazie powietrza; jednak, nie masz dnia, w którymby wielu jeszcze chorych nie przyymowano do szpitalów.